

కవితా కౌముది

కాలస్పృహం

అనుంరాధ బండి

ఈ రొత్తి ఇక్కడితో మెదలవ్వచ్చు
ఈ చీకటి కొంచెం కొంచెం ఏలుచనవ్వచ్చు
ఒహుళొ ఈ రొత్తి ఎలాగో మగియువచ్చు
నువ్వు నో సూర్యుడివని అన్నొని నేన్నో..!?

రేపటికి కొన్ని జీసులు దొచిఉంచొను
ఒహుళొ అవి కలలకి రంగులు కొర్కెవచ్చు
రేపెప్పుడయనో సీతాక్షకచిలుకలు ఎనురైతే నువ్వుతొవో..!?

ఇక మళ్ళీ ఆకాశం గులంబి విమిని చెప్పాలీ
ఈ రొత్తి గాఢింధకారొన్ని ఎలా తరఫాలనో
నువ్వు చంట్లుడివో అని అడిగానో ఎప్పుడయనో..!?

సూర్యుడిని చంట్లుడిని తలచొను సరే
ఆకాశం నువ్వుని కలవలంబిఉంచొను సరే
ఎగటినిడల నడుమ ఎనురైన కాగిలి నువ్వున్నొని లేదో..!?

ఎంతయనో ఎగళ్ళు తలా గడుస్తాయి
రొత్తులు నువ్వె లిన్నలో నడుస్తాయి
మల నుండి లకి ఆ మెరుపు సంగతో..!?

★★★

ఒక్కసారి జవాబుగా మాలి..

శ్రీసాహింతి

రోజులో

వద్ద ఓ సుమయంలో

మాటల పార్చు ఏర్పడ్డాడు.

చీకటిలో ఉండిపోతం

మొనం ఇద్దలన్న నంజకు తింటుంది.

.....
కాసేపు ఆగక

తగాదొ అని నీవు - కానుని నేను

.....
నేను అడిగిందే కావోలని

ఇష్టం యుద్ధం చేస్తుంది నీతో

స్వందన లేకుండి గంట మాట్లాడతోపు చప్పుడు కాకుండి

.....
నీకేమి కావోలో చెప్పవు

నీకేబి ఇవ్వోలో తెలియదు.

నేనికి చప్పుడు చేయదు

విబి అర్దం కాను.....అర్దమండడు

.....
కానీ వద్ద ఓ క్షణంలో ఇద్దరం కలిసినపుడు

దూరంగా మన మాటలు, చూపులు

వెక్కిలిస్తుంటే , నొ ఘుసింపై వోళి ఏఫుపడతోపు

.....
నేనేం చేయలి?

మనమేమి కావోలి?

ఒక్కసారి జవాబుగా మాలి ఎనుటకురో....

జీవితం ఎప్పటికీ

మనల్ని ఓడించలేదు... ★★★

రఘురేఖలు

శ్రీధర్ బడ్జెట్

శీవతమ్మెల్ల మది నిండె చింతతోద
ఎప్పుడు సాధింతున్న భూగ్రమెష్టుపంచు
చేరువై తోచునంతలో దూరమోను
తలపులను తక్కువెన్నడు దలకి రొసు

ఎల్లపుడు దొన్నికై ఏరువెత్తుమందు
అందుకొనగజొలను స్వప్నమందు తప్ప
గగనమను తొకు కాంచనక్కుధరమ్మె!
రొసులై యింట చేరెడు రత్నతతియె!

స్వప్నమన గోచరించెడు స్థాధమేమె!
సాధ్యమే యంచునొణించు స్వర్గమేమె!
ఏలతపించెదనందని ఫలము కొఱకు
ప్రతుకు సర్వమ్మునంతిమన్మాస వరకు

ఆశ మరణించుటెరుగని యమృతజీవి
చొలునను మాట తెలియను స్వాంతమనకు
ధనము వొహనగజమైన కనకమైన
వలను చొలికయన్నట్టి తలపు లేదు

జనులకైనను ఘోలరిజ్యములకైన
పెంపు చేయుటే ధ్వేయము సంపదలను
కాండ్కకెచ్చట ప్రతిబంధకమ్ము లేదు
అంగళిన వానికే హద్దు కలదు

COMMENTS